

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

12399 *Reial decret 1021/2015, de 13 de novembre, pel qual s'estableix l'obligació d'identificar la residència fiscal de les persones que tinguin la titularitat o el control de determinats comptes financers i d'informar sobre aquests en l'àmbit de l'assistència mútua.*

L'intercanvi internacional d'informació en matèria financera és un instrument valuós per a les administracions tributàries per verificar que es compleixen correctament les obligacions fiscals dels contribuents. Així s'ha estat reconeixent en els últims anys a escala internacional, tant per part de les diferents administracions compromeses en la lluita contra el frau fiscal, com en l'àmbit de la Unió Europea i de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE).

Prenent com a punt de partida el model d'acord intergovernamental per a la millora del compliment fiscal internacional i l'aplicació de la llei estatunidenca de compliment tributari de comptes estrangers (FATCA), negociat amb els Estats Units conjuntament per Alemanya, Espanya, França, Itàlia i el Regne Unit, el 2013 aquests cinc països van mostrar la seva intenció d'estendre l'intercanvi automàtic d'informació al màxim nombre possible de països o jurisdiccions mitjançant l'anunci d'un projecte pilot comú d'intercanvi d'informació fiscal de caràcter multilateral, automàtic i estandarditzat. Arran d'aquesta iniciativa, l'OCDE va rebre del denominat «G-20» el mandat de basar-se en el model d'acord intergovernamental esmentat per elaborar una norma única internacional per a l'intercanvi automàtic d'informació fiscal sobre comptes financers.

Com a resultat d'això, a principis del 2014, l'OCDE va publicar el Model d'acord per a l'autoritat competent i un Estàndard comú de comunicació d'informació, i el juliol de 2014, el Consell de l'OCDE va publicar els comentaris a l'esmentat Model d'acord i a l'Estàndard comú de comunicació d'informació. Sobre aquestes bases, el 29 d'octubre de 2014 un total de 51 països i jurisdiccions van signar a Berlín l'Acord multilateral d'autoritats competents sobre intercanvi automàtic d'informació de comptes financers, de conformitat amb el que disposa l'article 6 del text consolidat del Conveni d'assistència administrativa mútua en matèria fiscal, fet a Estrasburg el 25 de gener de 1988.

En l'àmbit de la Unió Europea, la Directiva 2011/16/UE del Consell, de 15 de febrer de 2011, relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat i per la qual es deroga la Directiva 77/799/CEE, ja establia l'obligatorietat de l'intercanvi automàtic d'informació entre els estats membres, si bé sobre categories de renda i de patrimoni de caràcter no financer i sobre la base que la informació estigués disponible. Per tal d'ampliar als comptes financers l'àmbit de l'intercanvi automàtic d'informació entre els estats membres, de manera compatible i coordinada amb l'Estàndard comú de comunicació d'informació elaborat per l'OCDE, s'ha aprovat recentment la Directiva 2014/107/UE del Consell, de 9 de desembre de 2014, que modifica la Directiva 2011/16/UE pel que fa a l'obligatorietat de l'intercanvi automàtic d'informació en l'àmbit de la fiscalitat.

A més dels acords internacionals i de la Directiva esmentats anteriorment, aquest Reial decret troba es fonamenta, en l'àmbit d'intern, en l'apartat 2 de l'article 1 i en l'article 29 bis, tots dos de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, relatius a les obligacions tributàries en l'àmbit de l'assistència mútua, i més específicament en la disposició addicional vint-i-dosena de l'esmentada Llei 58/2003, que estableix l'obligació de les institucions financeres d'identificar la residència dels titulars de determinats comptes financers i de subministrar informació a l'Administració tributària respecte de tals comptes, així com l'obligació dels titulars dels comptes d'identificar la seva residència fiscal davant les institucions financeres. En aquesta disposició s'estableix així mateix que, amb caràcter previ al subministrament referit, les institucions financeres estan obligades a comunicar a

les persones físiques titulars dels comptes financers que la informació sobre elles a què es refereix aquest Reial decret s'ha de comunicar a l'Administració tributària i transferir a l'Estat membre que correspongui d'acord amb la Directiva 2011/16/UE.

Aquest Reial decret incorpora a l'ordenament intern les normes de comunicació d'informació a l'Administració tributària sobre comptes financers i els procediments de diligència deguda que han d'aplicar les institucions financeres en l'obtenció d'aquesta informació perquè, al seu torn, l'Administració tributària pugui intercanviar la informació rebuda, de manera automàtica, amb l'Administració corresponent del país o jurisdicció de residència fiscal de les persones que tinguin la titularitat o el control del compte financer, tot això en el marc de la Directiva 2011/16/UE del Consell modificada per la Directiva 2014/107/UE del Consell, de 9 de desembre de 2014, i de l'Acord multilateral entre autoritats competents sobre intercanvi automàtic d'informació de comptes financers.

Així mateix, tenint en compte que la Directiva 2014/107/UE estableix un àmbit d'aplicació en general més ampli que el que estableix la Directiva 2003/48/CE del Consell, de 3 de juny de 2003, en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos, i disposa la prevalença de la primera sobre la segona, cal suprimir els preceptes reglamentaris que transposen a l'ordenament intern la Directiva 2003/48/CE del Consell, a fi d'evitar la duplicació de les obligacions sobre comunicació d'informació, així com per adaptar l'intercanvi automàtic d'informació sobre comptes financers a la norma única internacional esmentada.

Aquest Reial decret s'estructura en cinc articles, tres disposicions addicionals, una disposició transitòria, cinc disposicions finals i un annex.

L'article 1 estableix l'objecte del Reial decret.

L'article 2 defineix l'àmbit subjectiu de l'obligació d'identificació de la residència i informació, i estan subjectes a aquesta obligació les institucions financeres que preveu l'annex.

L'article 3 regula l'obligació d'identificar la residència fiscal de les persones que tinguin la titularitat o el control de comptes financers. Aquesta obligació d'identificació és la peça clau en què se sustenta el sistema d'intercanvi d'informació, per tal com el país o jurisdicció de residència fiscal determina si el compte està subjecte o no a l'obligació d'informar. Per tant, atès que la identificació de la residència fiscal és un pas previ i necessari per a la comunicació d'informació, i s'ha d'efectuar respecte de la totalitat dels comptes financers de la institució financera, la seva regulació s'ha de fer com a obligació independent.

L'article 4 recull l'obligació d'informació. A diferència de l'obligació d'identificar la residència fiscal, aquesta obligació d'informació es limita a les persones que tinguin la titularitat o el control de comptes financers i siguin residents fiscals en algun dels països o jurisdiccions amb els quals hi ha obligació d'intercanviar informació en l'àmbit de l'assistència mútua. Amb la finalitat de dotar de seguretat jurídica les institucions financeres, es preveu expressament que l'ordre ministerial que aprovi la declaració informativa corresponent inclogui una llista dels països o jurisdiccions esmentats.

Finalment, pel que fa a l'articulat, l'article 5 detalla el contingut de la informació que s'ha de subministrar.

Aquest Reial decret és aplicable a partir de l'1 de gener de 2016. En conseqüència, les institucions financeres han de subministrar per primera vegada a l'Administració tributària la informació relativa a l'any 2016. Aquest primer subministrament d'informació ha de tenir lloc l'any 2017.

L'annex conté les normes i els procediments de diligència deguda que han d'aplicar les institucions financeres respecte dels comptes financers oberts en elles per identificar la residència fiscal de les persones que en tinguin la titularitat o el control i determinar si aquests comptes estan subjectes a l'obligació d'informar. A aquests efectes, es distingeix entre comptes preexistents i comptes nous. Al seu torn, segons el seu titular, es distingeix entre comptes de persones físiques i comptes d'entitats.

Pel que fa als comptes preexistents, la identificació de la residència del titular es basa fonamentalment en la informació prèvia de què disposi l'entitat, i en cas de comptes de valor superior s'estableixen procediments de revisió reforçats. Els comptes preexistents

d'entitats, mentre no superin un llindar determinat, no estan subjectes a revisió, identificació ni comunicació d'informació.

Pel que fa als comptes nous, la identificació de la residència es fonamenta en la mateixa declaració del titular del compte, i la institució financera ha de verificar la raonabilitat d'aquesta declaració amb base en la informació obtinguda amb motiu de l'obertura del compte.

Així mateix, en el cas d'entitats que no siguin institucions financeres i es considerin entitats passives, s'estableixen regles específiques per determinar la residència fiscal de les persones que controlen tals entitats.

Finalment, amb l'objecte de millorar la precisió interpretativa, l'annex incorpora una secció específica que conté una definició exhaustiva dels termes utilitzats en aquest Reial decret. En particular, s'identifiquen comptes regulats en el nostre ordenament que queden exclosos de l'obligació de comunicar informació per presentar un risc baix d'utilització per eludir l'impost i ser similars a altres de definits amb caràcter general, entre els quals s'inclouen els de l'annex II de l'Acord per a la implementació de la FATCA signat entre els Estats Units i Espanya.

Amb la finalitat que aquestes normes siguin plenament compatibles amb les establertes per altres estats membres i per la resta de països o jurisdiccions que han subscrit l'Acord multilateral esmentat, en la redacció de l'annex s'ha respectat, en la mesura possible, la redacció original de la Directiva una vegada efectuades les adequacions necessàries. Així mateix, i amb aquesta mateixa finalitat, les normes contingudes en aquest Reial decret s'han d'interpretar d'acord amb els comentaris de l'OCDE al Model d'acord per a l'autoritat competent i a l'Estàndard comú de comunicació d'informació.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 13 de novembre de 2015,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte la regulació de les obligacions de les institucions financeres d'identificar la residència de les persones que tinguin la titularitat o el control de determinats comptes financers i d'informar de conformitat amb la Directiva 2011/16/UE modificada per la Directiva 2014/107/UE del Consell, de 9 de desembre de 2014, pel que fa a l'obligatorietat de l'intercanvi automàtic d'informació en l'àmbit de la fiscalitat, i amb l'Acord multilateral entre autoritats competents sobre intercanvi automàtic d'informació de comptes financers, de conformitat amb el que estableixen l'article 29 bis i la disposició addicional vint-i-dosena, tots dos de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Article 2. *Àmbit subjectiu.*

Estan subjectes a les obligacions d'identificació de la residència i informació a què es refereix aquest Reial decret les institucions financeres definides en els termes que estableix l'apartat A de la secció VIII de l'annex.

Article 3. *Obligació d'identificar la residència fiscal.*

Les institucions financeres han d'identificar la residència fiscal de les persones que tinguin la titularitat o el control de comptes financers d'acord amb el que preveu l'annex.

Article 4. *Obligació d'informació.*

De conformitat amb l'article 30.2 del Reglament general de les actuacions i procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs aprovat mitjançant el Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, les institucions financeres estan obligades a presentar una declaració informativa quan les persones que tinguin la titularitat o el control dels comptes financers siguin residents fiscals en algun dels països o jurisdiccions següents:

a) Un altre Estat membre de la Unió Europea, qualsevol territori al qual sigui aplicable la Directiva 2011/16/UE modificada per la Directiva 2014/107/UE del Consell, de 9 de desembre de 2014, pel que fa a l'obligatorietat de l'intercanvi automàtic d'informació en l'àmbit de la fiscalitat, o qualsevol altre país o jurisdicció amb què la Unió Europea hagi subscrit un acord en virtut del qual el país o jurisdicció hagi de facilitar la informació que especifica l'article 5 d'aquest Reial decret.

b) Un altre país o jurisdicció respecte del qual hagi esdevingut efectiu l'Acord multilateral entre autoritats competents sobre intercanvi automàtic d'informació de comptes financers amb el qual hi hagi reciprocitat en l'intercanvi d'informació.

c) Qualsevol altre país o jurisdicció amb el qual Espanya hagi subscrit un acord en virtut del qual el país o jurisdicció hagi de facilitar la informació que especifica l'article 5 d'aquest Reial decret d'acord amb el que disposa aquest Reial decret, amb el qual hi hagi reciprocitat en l'intercanvi d'informació.

Aquesta declaració informativa té caràcter anual i s'ha d'efectuar en la forma, el lloc i el termini que es determinin per ordre del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, que ha d'incloure la llista dels països o jurisdiccions a què es refereixen les lletres a), b) i c) d'aquest article, així com les que es considerin participants als efectes del que disposa aquest Reial decret.

Article 5. *Informació que s'ha de subministrar.*

1. La informació que s'ha de subministrar corresponent a cadascun dels comptes subjectes a comunicació d'informació és la següent:

a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, domicili, país/països o jurisdicció/jurisdiccions de residència i NIF de tota persona subjecta a comunicació d'informació que sigui titular del compte. En el cas de comptes la titularitat dels quals correspongui a persones físiques, cal comunicar addicionalment el lloc i la data de naixement.

Si es tracta de comptes la titularitat dels quals correspongui a una entitat, i que després d'aplicar els procediments de diligència deguda conformes amb les seccions V, VI i VII de l'annex sigui identificada com a entitat amb una o diverses persones que exerceixen el control i que són persones subjectes a comunicació d'informació, s'ha de comunicar la informació referida en el paràgraf anterior respecte de l'entitat i de cada persona subjecta a comunicació d'informació.

b) El número de compte.

c) Nom i número d'identificació fiscal de la institució financera obligada a comunicar informació.

d) El saldo o valor del compte al final de l'any natural considerat.

Si es tracta d'un contracte d'assegurança amb valor en efectiu o d'un contracte d'annualitats, es pren el valor en efectiu o el valor de rescat.

En cas de cancel·lació del compte l'any esmentat, cal comunicar aquesta cancel·lació.

e) En el cas d'un compte de custòdia:

1r L'import brut total en concepte d'interessos, l'import brut total en concepte de dividends i l'import brut total en concepte d'altres rendes, generats en relació amb els actius dipositats al compte, pagats o anotats en cada cas al compte o en relació amb aquest, durant l'any natural.

2n Els ingressos bruts totals derivats de la venda o amortització d'actius financers pagats o anotats al compte durant l'any natural en què la institució financera obligada a comunicar informació actués com a dipositori, corredor, agent designat o com a representant en qualsevol altra qualitat per al titular del compte.

f) En el cas d'un compte de dipòsit, l'import brut total d'interessos pagats o anotats al compte durant l'any natural.

g) En el cas d'un compte no descrit a les lletres e) i f) anteriors, l'import brut total pagat o anotat al titular del compte en relació amb aquest durant l'any natural en què la institució financera obligada a comunicar informació sigui l'obligat o el deutor, inclòs l'import total corresponent a amortitzacions efectuades al titular del compte durant l'any natural.

La informació comunicada ha d'especificar la moneda en què es denomina cada import.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, s'apliquen les excepcions següents respecte de la informació que s'ha de subministrar:

a) No és obligatori comunicar el NIF ni la data de naixement en el cas de comptes preexistents si el NIF o la data de naixement no figuren als registres de la institució financera i aquesta no està obligada a recopilar aquestes dades d'acord amb la normativa aplicable.

No obstant això, la institució financera ha de tractar d'obtenir, raonablement, el NIF i la data de naixement a tot estirar al final del segon any natural següent a l'any en què s'hagin identificat comptes preexistents com a comptes subjectes a comunicació d'informació.

b) No és obligatori comunicar el NIF si el país o jurisdicció de residència no l'expedeix.

c) No és obligatori comunicar el lloc de naixement llevat que es compleixin els requisits següents:

1r Que la institució financera tingui l'obligació d'obtenir-lo i comunicar-lo, o hagi tingut aquesta obligació en virtut de qualsevol instrument jurídic de la Unió Europea que estigüés en vigor a 5 de gener de 2015.

2n Que estigui disponible a les dades susceptibles de cerca electrònica que manté la institució esmentada.

Disposició addicional primera. *Transposició de la Directiva 2011/16/UE modificada per la Directiva 2014/107/UE del Consell, de 9 de desembre de 2014, pel que fa a l'obligatorietat de l'intercanvi automàtic d'informació en l'àmbit de la fiscalitat.*

Mitjançant aquest Reial decret s'incorporen a l'ordenament intern les normes de comunicació d'informació a l'Administració tributària sobre comptes financers i els procediments de diligència deguda que han d'aplicar les institucions financeres en l'obtenció de la informació esmentada establertes a la Directiva 2011/16/UE del Consell modificada per la Directiva 2014/107/UE del Consell, de 9 de desembre de 2014, pel que fa a l'obligatorietat de l'intercanvi automàtic d'informació en l'àmbit de la fiscalitat.

Disposició addicional segona. *Interpretació de conformitat amb els comentaris de l'OCDE.*

Les normes contingudes en aquest Reial decret relatives a les obligacions de les institucions financeres d'identificar la residència de les persones que tinguin la titularitat o el control de determinats comptes financers i d'informar sobre aquests s'han d'interpretar d'acord amb els comentaris de l'OCDE al Model d'acord per a l'autoritat competent i a l'Estàndard comú de comunicació d'informació.

Disposició addicional tercera. *Obligació d'obtenir el número d'identificació fiscal en relació amb l'Acord entre els Estats Units d'Amèrica i el Regne d'Espanya per a la millora del compliment fiscal internacional i la implementació de la Foreign Account Tax Compliance Act - FATCA.*

En relació amb els comptes preexistents subjectes a comunicació d'informació en virtut del que estableix l'Acord entre els Estats Units d'Amèrica i el Regne d'Espanya per a la millora del compliment fiscal internacional i la implementació de la *Foreign Account Tax Compliance Act - FATCA*, les institucions financeres han d'obtenir durant l'any 2017 el NIF estatunidenc de les persones que tinguin la titularitat o el control del compte financer en cas que no l'hagin obtingut amb anterioritat.

Disposició transitòria única. *Obligacions d'informació respecte de determinades rendes obtingudes per persones físiques residents en altres estats de la Unió Europea.*

Sense perjudici del que disposa l'apartat u de la disposició final primera d'aquest Reial decret, les obligacions de subministrament d'informació a què es refereixen els articles 45 a 49 del Reglament general de les actuacions i procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs aprovat mitjançant el Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, s'han de complir, en tot cas, en relació amb la informació que cal subministrar corresponent a l'any 2015.

Disposició final primera. *Modificació del Reglament general de les actuacions i procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs aprovat mitjançant el Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol.*

S'introdueixen les modificacions següents al Reglament general de les actuacions i procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs aprovat mitjançant el Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol:

U. Amb efectes des de l'1 de gener de 2016, se suprimeix la subsecció 5a de la secció 2a del capítol V del títol II, la disposició addicional desena, la disposició addicional tretzena i la disposició transitòria segona.

Dos. Amb efectes des de l'1 de gener de 2017, se suprimeix l'article 76.

Disposició final segona. *Modificació del Reglament de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret 634/2015, de 10 de juliol.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2015, es modifica l'article 45 del Reglament de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret 634/2015, de 10 de juliol, que queda redactat de la manera següent:

«Article 45. *Límits de l'acumulació de les ajudes al sector cinematogràfic.*

En compliment del que disposa la normativa comunitària, la deducció que preveu l'apartat 2 de l'article 36 de la Llei de l'impost és aplicable sempre que es tinguin en compte els límits següents:

- a) Les produccions que generin dret a la deducció referida han de tenir un cost mínim de 2 milions d'euros.
- b) La base de la deducció no pot superar el 80 per cent del cost total de la producció.»

Disposició final tercera. *Modificació del Reglament de procediments amistosos en matèria d'imposició directa, aprovat pel Reial decret 1794/2008, de 3 de novembre.*

Amb efectes a partir de l'1 de gener de 2016, s'introdueix la modificació següent al Reglament de procediments amistosos en matèria d'imposició directa, aprovat pel Reial decret 1794/2008, de 3 de novembre:

«Disposició transitòria única. *Règim transitori dels procediments.*

El que disposen els articles 2, 9.1 i 19.1 d'aquest Reglament és aplicable als procediments pendents de terminació a 1 de gener de 2016.»

Disposició final quarta. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret s'aprova a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència en matèria d'hisenda general.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor el dia 1 de gener de 2016, tret de la disposició final segona, que entra en vigor l'endemà de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 13 de novembre de 2015.

FELIPE R.

El ministre d'Hisenda i Administracions Públiques,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO

ANNEX**Normes de diligència deguda***Secció I. Obligacions de diligència deguda*

1. Les institucions financeres obligades a comunicar informació han d'identificar la residència fiscal de les persones que tinguin la titularitat o el control dels comptes financers mitjançant l'aplicació dels procediments de diligència deguda de les seccions II a VII.

A aquests efectes, les institucions financeres obligades a comunicar informació han de disposar de procediments adequats per complir les mesures de diligència deguda i conservació de documents.

2. Les proves documentals, les declaracions del titular i altra informació utilitzada en compliment de les obligacions de diligència deguda es poden conservar en format original o mitjançant còpies certificades o fotocòpies, inclosos mitjans d'emmagatzematge electrònic.

Les declaracions del titular es poden efectuar de qualsevol forma, inclosos els canals electrònics i telefònics, que permeti a la institució financera tenir i guardar constància del seu contingut i data d'emissió, i acreditar que ha estat efectuada pel titular del compte o per qui el representi a aquests efectes. El contingut pot constar d'un o diversos documents i ha d'incloure el compromís del declarant de comunicar tot canvi de circumstàncies que pugui afectar la condició d'aquell, així com, almenys, la informació següent:

- a) Nom complet o raó social.
- b) Adreça completa del domicili.
- c) País/països o jurisdicció/jurisdiccions de residència fiscal.
- d) Número d'identificació fiscal de cada país o jurisdicció de residència fiscal, si s'ha emès.
- e) Data de naixement.

Les declaracions del titular tenen validesa indefinida, llevat que es produeixi un canvi de circumstàncies que pugui afectar la condició d'aquell.

Secció II. Requisits generals

A. Es considera que un compte és un compte subjecte a comunicació d'informació a partir de la data en què se l'identifiqui com a tal d'acord amb els procediments de diligència deguda de les seccions II a VII.

B. El saldo o valor d'un compte es determina l'últim dia de l'any natural.

C. Les institucions financeres obligades a comunicar informació poden:

– Recórrer als serveis de tercers per complir les seves obligacions de comunicació d'informació i diligència deguda, i la responsabilitat de complir correctament les obligacions esmentades recau sobre aquelles.

– Aplicar a comptes preexistents els procediments de diligència deguda per a comptes nous i a comptes de valor inferior els procediments de diligència deguda per a comptes de valor superior, sense perjudici que se segueixin aplicant les normes aplicables en general als comptes preexistents.

Secció III. Diligència deguda respecte de comptes preexistents de persona física

A. S'apliquen els procediments següents als comptes preexistents de persona física als efectes de determinar la residència fiscal.

B. Comptes de valor inferior.

Respecte als comptes de valor inferior, les institucions financeres poden optar per aplicar el procediment que preveu l'apartat 1 si es compleixen els requisits que preveu aquest mateix apartat o el procediment que preveuen l'apartat 2 i els següents.

1. Domicili. Si la institució financera té registrat als seus arxius un domicili actualitzat de la persona física titular del compte, basat en proves documentals, pot considerar la persona física esmentada com a resident fiscal al país o jurisdicció en què estigui ubicat el domicili.

2. Cerca en arxius electrònics. Si la institució financera no aplica el que preveu l'apartat anterior, ha de revisar les dades susceptibles de cerca electrònica que posseeixi respecte de qualsevol dels indicis següents i aplicar el que disposen els apartats 3 a 6 següents:

- a) Identificació del titular del compte com a resident en un altre país o jurisdicció.
- b) Adreça postal o domicili actual, inclòs un apartat de correus, en un altre país o jurisdicció.
- c) Un o diversos números de telèfon en un altre país o jurisdicció i cap número de telèfon a Espanya.
- d) Ordres permanents, excepte les relatives a comptes de dipòsit, de transferència de fons a un compte obert en un altre país o jurisdicció.
- e) Un poder notarial de representació vigent o una autorització de signatura a favor d'una persona domiciliada en un altre país o jurisdicció, o
- f) Instruccions de retenció de correspondència o una adreça per a la recepció de correspondència en un altre país o jurisdicció en cas que la institució financera no tingui cap altra adreça als seus arxius per al titular del compte.

3. Si en la cerca electrònica no es descobreix cap dels indicis de l'apartat anterior, no cal cap altra mesura fins que es produeixi un canvi de circumstàncies arran del qual s'associïn un o diversos indicis amb el compte o fins que el compte es converteixi en un compte de valor superior.

4. Si en la cerca electrònica es descobreix algun dels indicis de l'apartat 2 anterior, lletres a) a e), o si s'escau un canvi de circumstàncies arran del qual s'associïn un o diversos indicis amb el compte, s'ha de considerar el titular del compte com a resident fiscal en cada país o jurisdicció respecte del qual s'hagi trobat algun indicatiu, llevat que s'opti per aplicar l'apartat B.6 i una de les excepcions de l'apartat esmentat sigui aplicable a aquest compte.

5. Si en la cerca electrònica es descobreix una instrucció per a la retenció de correspondència o una adreça per a la recepció de correspondència i no s'ha trobat cap altra adreça ni cap altre indicatiu dels que s'enumeren a l'apartat 2 anterior, lletres a) a e), per al titular del compte, s'ha de portar a terme, en l'ordre que sigui més apropiat a les circumstàncies, la cerca als arxius en paper que descriu l'apartat C.2, o s'ha d'intentar obtenir del titular del compte una declaració o proves documentals per determinar la seva residència fiscal. Si amb la cerca en paper no s'aconsegueix establir cap indicatiu i no prospera l'intent d'obtenir la declaració o les proves documentals, la institució financera ha de comunicar en la declaració informativa que el compte no està documentat.

6. Malgrat la troballa d'indicis d'un altre país o jurisdicció de conformitat amb l'apartat 2 anterior, la institució financera no ha de tractar el titular del compte com a resident fiscal en aquest país o jurisdicció si:

a) La informació del titular del compte inclou una adreça postal o un domicili actualitzats en aquest país o jurisdicció, un o diversos números de telèfon en aquest país o jurisdicció (i cap número de telèfon a Espanya), o ordres permanents (relatives a comptes financers diferents de comptes de dipòsit) de transferència de fons a un compte obert en aquest país o jurisdicció, i la institució financera obté, o ha revisat prèviament i conserva als seus arxius:

i) Una declaració del titular del compte del seu país/països o jurisdicció/jurisdiccions de residència fiscal que no inclogui aquest país o jurisdicció, i

ii) Una prova documental que confirmi el país/països o jurisdicció/jurisdiccions de residència fiscal que inclou la declaració esmentada.

b) La informació del titular del compte inclou un poder notarial de representació o una autorització de signatura vigents a favor d'una persona domiciliada en aquest país o jurisdicció, i la institució financera obté, o ha revisat prèviament i conserva als seus arxius:

i) Una declaració del titular del compte del seu país/països o jurisdicció/jurisdiccions de residència fiscal que no inclogui aquest país o jurisdicció, o

ii) Una prova documental que determini la residència o residències fiscals del titular del compte que siguin diferents de la d'aquest país o jurisdicció.

C. Procediments de revisió reforçada dels comptes de valor superior.

Respecte als comptes de valor superior, les institucions financeres han d'aplicar els procediments de revisió reforçada següents.

1. Cerca en arxius electrònics. Respecte dels comptes de valor superior, la institució financera ha de revisar les dades susceptibles de cerca electrònica que mantingui per trobar qualsevol dels indicis que descriu l'apartat B.2.

2. Cerca en arxius en paper. Si les bases de dades susceptibles de cerca electrònica de la institució financera contenen camps per incloure i capturar tota la informació que descriu l'apartat C.3, no cal procedir a cercar als arxius en paper. En els casos en què les bases de dades electròniques no puguin capturar tota aquesta informació, la institució financera també ha de revisar, respecte dels comptes de valor superior, el fitxer mestre actual del client i, en la mesura que no hi estiguin inclosos, els següents documents associats al compte que la institució esmentada hagi obtingut en els últims cinc anys per trobar qualsevol dels indicis que descriu l'apartat B.2:

a) Les proves documentals més recents recopilades en relació amb el compte.

b) El contracte o la documentació d'obertura de compte més recent.

c) La documentació més recent obtinguda per la institució financera en aplicació dels procediments establerts d'acord amb la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, i la seva normativa de desplegament, o amb un altre propòsit regulador.

d) Tot poder notarial de representació o autorització de signatura vigents, i

e) Tota ordre permanent, excepte les relatives a comptes de dipòsit, de transferència de fons que estigui vigent.

3. Excepció en els casos en què les bases de dades continguin prou informació. La institució financera no ha de procedir a la cerca als arxius en paper que descriu l'apartat C.2 en la mesura que la seva informació susceptible de cerca electrònica inclogui el següent:

a) La condició del titular del compte respecte de la seva residència.

b) El domicili i l'adreça postal del titular del compte que constin als arxius de la institució financera.

c) El número o números de telèfon del titular del compte que, si s'escau, constin als arxius de la institució financera.

d) En el cas dels comptes financers diferents dels comptes de dipòsit, si hi ha ordres permanents de transferència de fons del compte a un altre compte, inclòs un compte d'una altra sucursal de la institució financera o d'una altra institució financera.

e) Si hi ha una adreça per a la recepció de correspondència o una instrucció per a la retenció de correspondència actual per al titular del compte, i

f) Si hi ha algun poder notarial de representació o una autorització de signatura en relació amb el compte.

4. Consulta al gestor personal sobre el seu coneixement de fet. A més de les obligacions que preveuen els apartats 1 i 2 anteriors, s'ha de consultar al gestor personal a qui s'hagi assignat tot compte de valor superior, inclosos els comptes financers agregats a aquest compte de valor superior, sobre el seu coneixement de fet de la residència fiscal de la persona o persones que tinguin la titularitat d'aquells. Si el gestor personal coneix de fet que aquestes persones són residents fiscals en un altre país o jurisdicció, la institució financera ho ha de tenir en compte als efectes del compliment de les obligacions dels articles 3 i 4 d'aquest Reial decret.

5. Efectes de la troballa d'indicis.

a) Si en la revisió reforçada dels comptes de valor superior descrita anteriorment no es descobreix cap dels indicis de l'apartat B.2 i no es determina d'acord amb l'apartat 4 anterior que el seu titular és resident fiscal en un altre país o jurisdicció, no es requereix cap altra mesura fins que no es produeixi un canvi de circumstàncies que provoqui que s'associïn un o diversos indicis amb el compte.

b) Si en la revisió reforçada dels comptes de valor superior descrita anteriorment es descobreix algun dels indicis de l'apartat B.2, lletres a) a e), o si s'escau un canvi de circumstàncies posterior arran del qual s'associïn un o diversos indicis amb el compte, la institució financera ha de tractar el titular del compte com a resident fiscal en cada país o jurisdicció en relació amb el qual s'hagi trobat algun indicatiu, llevat que opti per aplicar l'apartat B.6 i una de les excepcions d'aquest mateix apartat sigui aplicable a aquest compte.

c) Si en la revisió reforçada dels comptes de valor superior descrita anteriorment es descobreix una instrucció per a la retenció de correspondència o una adreça per a la recepció de correspondència i no s'ha trobat cap altra adreça ni cap altre indicatiu enumerat a l'apartat B.2, lletres a) a e), per al titular del compte, la institució financera ha d'obtenir del titular esmentat una declaració o proves documentals per determinar la seva residència fiscal. Si no pot obtenir la declaració o les proves documentals, la institució financera ha de comunicar en la declaració informativa que el compte no està documentat.

6. Si a 31 de desembre de 2015 el compte preexistent de persona física no és un compte de valor superior, però una vegada conclòs un any natural posterior ha passat a ser-ho, la institució financera ha de portar a terme els procediments de revisió reforçada que descriu aquest apartat C l'any natural següent a l'any en què el compte es converteixi en un compte de valor superior. Si basant-se en aquesta revisió s'identifica el compte com a compte subjecte a comunicació d'informació, s'ha de comunicar anualment la informació exigida sobre el compte esmentat relativa a l'any en què s'identifiqui com a compte subjecte a comunicació d'informació i als anys següents, llevat que el titular del compte deixi de ser una persona subjecta a comunicació d'informació.

7. Una vegada aplicats els procediments de revisió reforçada que descriu aquest apartat C a un compte de valor superior, la institució financera no està obligada a tornar a aplicar-los en anys posteriors, a excepció de la consulta al gestor personal que descriu l'apartat 4 anterior. No obstant això, si el compte no està documentat, la institució financera ha de tornar a aplicar-los anualment fins que el compte passi a estar documentat.

8. Si s'escau un canvi de circumstàncies relatiu a un compte de valor superior arran del qual s'associïn amb el compte un o diversos dels indicis descrits a l'apartat B.2, la institució financera ha de tractar el titular del compte com a resident fiscal en cada país o jurisdicció en relació amb el qual s'hagi trobat algun indicatiu, llevat que opti per aplicar l'apartat B.6 i una de les excepcions d'aquest mateix apartat sigui aplicable a aquest compte.

9. Les institucions financeres han de posar en pràctica procediments per garantir que els gestors personals identifiquin els canvis de circumstàncies d'un compte. Per exemple, si es notifica a un gestor personal que el titular del compte té una nova adreça postal en un altre país o jurisdicció, la institució financera ha de considerar la nova adreça com un canvi de circumstàncies, i si opta per aplicar l'apartat B.6, ha d'obtenir la documentació pertinent del titular del compte.

D. La revisió dels comptes preexistents de valor superior de persona física ha de finalitzar a tot estirar el 31 de desembre de 2016. La revisió dels comptes preexistents de valor inferior de persona física ha de finalitzar a tot estirar el 31 de desembre de 2017.

E. Tot compte preexistent de persona física que s'hagi identificat com a compte subjecte a comunicació d'informació de conformitat amb aquesta secció s'ha de tractar com a compte subjecte a comunicació d'informació en cada any següent, llevat que el titular del compte deixi de ser una persona subjecta a comunicació d'informació.

Secció IV. Diligència deguda per a comptes nous de persona física

S'apliquen els procediments següents als comptes nous de persona física.

A. En relació amb els comptes nous de persona física, en el moment de l'obertura del compte, la institució financera ha d'obtenir una declaració, que pot formar part de la documentació d'obertura del compte, que li permeti determinar la residència fiscal del titular del compte. Així mateix, ha de verificar la raonabilitat de tal declaració sobre la base de la informació que la institució esmentada hagi obtingut en l'obertura del compte, inclosa tota la documentació recopilada en aplicació dels procediments que estableix la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme i la seva normativa de desplegament.

B. Si s'escau un canvi de circumstàncies relatiu a un compte nou de persona física arran del qual la institució financera conegui o pugui conèixer que la declaració original és incorrecta o no fiable, la institució financera no pot confiar en la declaració original i ha d'obtenir una declaració vàlida que estableixi la residència fiscal del titular del compte.

Secció V. Diligència deguda per a comptes preexistents d'entitat

S'apliquen els procediments següents als comptes preexistents d'entitat.

A. Comptes d'entitat no subjectes a revisió, identificació o comunicació d'informació. Llevat que la institució financera opti per un altre criteri, bé respecte de tots els comptes preexistents d'entitat, bé per separat respecte de qualsevol grup de tals comptes identificat clarament, els comptes preexistents d'entitat el saldo o valor agregat dels quals a 31 de desembre de 2015 no excedeixi un import en euros que correspongui a 250.000 dòlars estatunidencs no han de ser objecte de revisió, identificació ni comunicació d'informació fins que el seu saldo o valor agregat no excedeixi la quantitat esmentada l'últim dia de qualsevol any natural posterior.

B. Comptes d'entitat subjectes a revisió. S'ha de sotmetre a revisió, de conformitat amb els procediments que estableix l'apartat D, tot compte preexistent d'entitat el saldo o valor agregat del qual a 31 de desembre de 2015 excedeixi un import en euros que correspongui a 250.000 dòlars estatunidencs, i tot compte preexistent d'entitat que a 31 de desembre de 2015 no excedeixi la quantitat esmentada però el saldo o valor agregat del qual excedeixi la quantitat esmentada l'últim dia de qualsevol any natural posterior.

C. Comptes d'entitat que poden estar subjectes a comunicació d'informació. Respecte dels comptes preexistents d'entitat que descriu l'apartat B anterior, únicament es tracten com a comptes que poden estar subjectes a comunicació d'informació els comptes la titularitat dels quals correspongui a una o diverses entitats que siguin residents fiscals en un altre país o jurisdicció, o a entitats que no són institucions financeres (ENF) que siguin passives en què una o diverses de les persones que exerceixen el control són persones residents fiscals en un altre país o jurisdicció.

D. Procediments de revisió per identificar comptes d'entitat que poden estar subjectes a comunicació d'informació. En relació amb els comptes preexistents d'entitat que descriu l'apartat B anterior, les institucions financeres han d'aplicar els procediments de revisió següents:

1. Determinació de la residència fiscal de l'entitat.

a) Revisar la informació que conservin amb finalitats reguladores o de relació amb el client (inclosa la informació recopilada d'acord amb procediments aplicats d'acord amb la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, i la seva normativa de desplegament) per determinar la residència fiscal del titular del compte. A aquests efectes, la informació indicativa de la residència fiscal del titular del compte inclou el lloc de constitució o un domicili en un altre país o jurisdicció.

b) Si la informació indica que el titular del compte és resident fiscal en un país o jurisdicció a què es refereix l'article 4 d'aquest Reial decret, la institució ha de tractar el compte com a compte subjecte a comunicació d'informació llevat que obtingui una declaració del titular del compte o determini raonablement, basant-se en la informació de què disposi o que sigui pública, que el titular del compte no és una persona subjecta a comunicació d'informació.

2. Determinació de la residència fiscal de les persones que exerceixen el control d'una entitat que és una ENF passiva. En relació amb el titular d'un compte preexistent d'entitat (incloses les entitats que siguin persones subjectes a comunicació d'informació), la institució financera ha de determinar si el titular del compte és una ENF passiva amb una o diverses persones que exerceixen el control i determinar la residència fiscal d'aquestes. En cas que alguna de les persones que exerceixen el control d'una ENF passiva sigui una persona subjecta a comunicació d'informació, el compte s'ha de tractar com a compte subjecte a comunicació d'informació. Per portar a terme aquestes determinacions, la institució ha de seguir les indicacions de les lletres a), b) i c) en l'ordre que sigui més apropiat a les circumstàncies.

a) Determinació de si el titular del compte és una ENF passiva. Amb la finalitat de determinar si el titular del compte és una ENF passiva, la institució ha d'obtenir una declaració del titular del compte per establir la seva condició, llevat que disposi d'informació, o que sigui pública, d'acord amb la qual es pugui determinar raonablement que el titular del compte és una ENF activa o una institució financera diferent de l'entitat d'inversió que descriu l'apartat A.6.b) de la secció VIII que no sigui una institució financera d'una jurisdicció participant.

b) Determinació de les persones que exerceixen el control del titular d'un compte. Amb la finalitat de determinar les persones que exerceixen el control del titular d'un compte, la institució es pot basar en informació obtinguda i conservada d'acord amb procediments aplicats de conformitat amb la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, i la seva normativa de desplegament.

c) Determinació de la residència fiscal d'una persona que exerceix el control d'una ENF passiva. Amb la finalitat de determinar la residència fiscal d'una persona que exerceix el control d'una ENF passiva, la institució es pot basar en:

i) Informació obtinguda i conservada d'acord amb procediments aplicats de conformitat amb la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, i la seva normativa de desplegament, en el cas d'un compte preexistent d'entitat la titularitat del qual correspongui a una o diverses ENF amb un saldo o valor agregat que no excedeixi un import en euros que correspongui a 1.000.000 de dòlars estatunidencs, o

ii) Una declaració del titular del compte o d'aquesta persona que exerceix el control del país o els països o jurisdiccions en què la persona que exerceix el control sigui resident fiscal.

E. Terminis de revisió i procediments addicionals aplicables als comptes preexistents d'entitat.

1. La revisió dels comptes preexistents d'entitat el saldo o valor agregat dels quals a 31 de desembre de 2015 excedeixi un import en euros que correspongui a 250.000 dòlars estatunidencs, ha de concloure el 31 de desembre de 2017 a tot estirar.

2. La revisió dels comptes preexistents d'entitat el saldo o valor agregat dels quals a 31 de desembre de 2015 no excedeixi un import en euros que correspongui a 250.000 dòlars estatunidencs, però excedeixi l'import esmentat a 31 de desembre d'un any posterior, ha de concloure l'any natural següent a l'any en què el saldo o valor agregat del compte excedeixi l'import en qüestió.

3. Si s'escau un canvi de circumstàncies relatiu a un compte preexistent d'entitat arran del qual la institució financera conegui o pugui conèixer que la declaració o qualsevol altra documentació associada a un compte és incorrecta o no fiable, aquesta institució ha de tornar a determinar la condició del compte de conformitat amb els procediments que estableix l'apartat D anterior.

Secció VI. Diligència deguda per a comptes nous d'entitat

S'apliquen els procediments següents als comptes nous d'entitat.

Procediments de revisió per identificar comptes d'entitat que poden estar subjectes a comunicació d'informació. En relació amb els comptes nous d'entitat, les institucions financeres han d'aplicar els procediments de revisió següents:

1. Determinació de la residència fiscal de l'entitat.

a) La institució financera ha d'obtenir una declaració, que pot formar part de la documentació d'obertura de comptes, que li permeti determinar la residència o residències fiscals del titular del compte. Així mateix, ha de verificar la raonabilitat d'aquesta declaració sobre la base de la informació que la institució esmentada hagi obtingut en l'obertura del compte, inclosa tota la documentació recopilada d'acord amb procediments aplicats de conformitat amb la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, i la seva normativa de desplegament. Si l'entitat certifica que no té residència fiscal, la institució financera es pot basar en l'adreça de l'oficina principal de l'entitat per determinar la residència.

b) Si la declaració indica que el titular del compte és resident fiscal en un país o jurisdicció a què es refereix l'article 4 d'aquest Reial decret, la institució financera ha de tractar el compte com a compte subjecte a comunicació d'informació, llevat que determini raonablement, basant-se en informació de què disposi o que sigui pública, que el titular del compte no és una persona subjecta a comunicació d'informació en relació amb el país o jurisdicció esmentat.

2. Determinació de la residència fiscal de les persones que exerceixen el control d'una entitat que és una ENF passiva. En relació amb el titular d'un compte nou d'entitat (incloses les entitats que siguin persones subjectes a comunicació d'informació), la institució financera ha de determinar si el titular del compte és una ENF passiva amb una o diverses persones que exerceixen el control i determinar la residència fiscal d'aquestes. En cas que alguna de les persones que exerceixen el control d'una ENF passiva sigui una persona subjecta a comunicació d'informació, s'ha de tractar el compte com a compte subjecte a comunicació d'informació. Per portar a terme aquestes determinacions, la institució financera ha de seguir les indicacions de les lletres a), b) i c), en l'ordre que sigui més apropiat a les circumstàncies.

a) Determinació de si el titular del compte és una ENF passiva. Amb la finalitat de determinar si el titular del compte és una ENF passiva, la institució financera s'ha de basar en una declaració del titular del compte per establir la seva condició, llevat que disposi

d'informació, o que sigui pública, d'acord amb la qual es pugui determinar raonablement que el titular del compte és una ENF activa o una institució financera diferent de l'entitat d'inversió que descriu l'apartat A.6.b) de la secció VIII que no sigui una institució financera d'una jurisdicció participant.

b) Determinació de les persones que exerceixen el control del titular d'un compte. Amb la finalitat de determinar les persones que exerceixen el control del titular d'un compte, la institució financera es pot basar en informació obtinguda i conservada d'acord amb procediments aplicats de conformitat amb la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, i la seva normativa de desplegament.

c) Determinació de la residència fiscal d'una persona que exerceix el control d'una ENF passiva. Amb la finalitat de determinar la residència fiscal d'una persona que exerceix el control d'una ENF passiva, la institució financera només es pot basar en una declaració del titular del compte o d'aquesta persona que exerceix el control.

Secció VII. Normes especials de diligència deguda

En aplicar els procediments de diligència deguda descrits anteriorment, són aplicables les normes addicionals següents:

A. Quan les institucions financeres obtinguin declaracions del titular o proves documentals respecte de les quals coneguin, o puguin arribar a conèixer, que són incorrectes o no fiables, no es poden basar en aquestes amb l'objecte de determinar la condició del client, i han de demanar una nova declaració del titular o documentació addicional que justifiqui la seva condició.

B. Procediments alternatius aplicables als comptes financers els titulars dels quals siguin persones físiques beneficiàries d'un contracte d'assegurança amb valor en efectiu o d'un contracte d'annualitats i per a contractes col·lectius d'assegurança amb valor en efectiu o contractes col·lectius d'annualitats.

a) La institució financera pot presumir que una persona física (diferent del propietari) beneficiària d'un contracte d'assegurança amb valor en efectiu o d'un contracte d'annualitats que rebí un capital per mort no és una persona subjecta a comunicació d'informació, i pot considerar que aquest compte financer no és un compte subjecte a comunicació d'informació, llevat que la institució en qüestió tingui coneixement de fet, o pugui arribar a conèixer, que el beneficiari és una persona subjecta a comunicació d'informació. Es considera a aquests efectes que la institució financera pot arribar a conèixer que un beneficiari d'un contracte d'assegurança amb valor en efectiu o d'un contracte d'annualitats és una persona subjecta a comunicació d'informació si la informació obtinguda per aquella i relacionada amb el beneficiari conté indicis de residència fiscal en un país o jurisdicció a què es refereix l'article 4 d'aquest Reial decret descrits a l'apartat B de la secció III d'aquest annex. Si una institució financera té coneixement de fet, o pot arribar a conèixer, que el beneficiari és una persona subjecta a comunicació d'informació, la institució en qüestió ha de seguir els procediments que estableix l'esmentat apartat B de la secció III.

b) La institució financera pot tractar un compte financer que constitueixi la participació d'un membre en un contracte col·lectiu d'assegurança amb valor en efectiu o contracte col·lectiu d'annualitats com un compte financer que no és un compte subjecte a comunicació d'informació fins a la data en què un import sigui pagador a l'empleat/titular de certificat o beneficiari, si el compte financer en qüestió compleix els requisits següents:

i) El prenedor de l'assegurança és l'empresa, i l'assegurança cobreix vint-i-cinc o més empleats/titulars de certificats.

ii) Els empleats/titulars de certificats tenen dret a percebre la prestació corresponent i a designar beneficiaris en cas que es produeixi la contingència de mort, i

iii) L'import total a pagar a qualsevol empleat/titular de certificat o beneficiari no excedeix un import en euros que correspongui a 1.000.000 de dòlars estatunidencs.

Per «contracte col·lectiu d'assegurança amb valor en efectiu» s'entén un contracte d'assegurança amb valor en efectiu que: i) ofereix cobertura a persones físiques associades a través d'un ocupador, associació professional, sindicat o una altra associació o grup, i ii) cobra una prima per cada membre del grup (o membre d'una categoria del grup) que es determina sense tenir en compte les característiques de salut individuals diferents de l'edat, el sexe i l'hàbit de fumar del membre (o categoria de membre) del grup.

Per «contracte col·lectiu d'anualitats» s'entén un contracte d'anualitats en virtut del qual els creditors són persones físiques associades a través d'un ocupador, associació professional, sindicat o una altra associació o grup.

C. Normes per a l'agregació del saldo de comptes i per a la conversió de moneda.

1. Agregació de comptes de persones físiques. Per determinar el saldo o valor agregat dels comptes financers el titular dels quals és una persona física, la institució financera ha d'agregar tots els comptes oberts en la mateixa institució o en les entitats vinculades, però només en la mesura que els sistemes computeritzats de la institució financera vinculin els comptes financers per referència a una dada, com el número de client o el NIF, i permetin l'agregació dels saldos o valors dels comptes. En particular, s'entén que no es compleixen els requisits anteriors i, per tant, no s'ha d'efectuar l'agregació esmentada respecte al titular corresponent del compte, quan la institució financera no tingui permès proporcionar a aquest titular un extracte integrat de totes les seves posicions com a conseqüència de restriccions legals derivades de la normativa de protecció de dades.

Per aplicar els requisits d'agregació que descriu aquest apartat, a cada titular d'un compte financer conjunt se li ha d'atribuir el saldo o valor íntegre del compte financer conjunt.

Els comptes que tinguin un saldo negatiu s'han de computar amb saldo zero.

2. Agregació de comptes d'entitats. Per determinar el saldo o valor agregat dels comptes financers el titular dels quals és una entitat, la institució financera ha de considerar tots els comptes financers que estiguin oberts en la mateixa institució o en les entitats vinculades, però només en la mesura que els sistemes computeritzats de la institució financera vinculin els comptes financers per referència a una dada, com el número de client o el NIF, i permetin l'agregació dels saldos o valors dels comptes. En particular, s'entén que no es compleixen els requisits anteriors i, per tant, no s'ha d'efectuar l'agregació esmentada respecte al titular corresponent del compte, quan la institució financera no tingui permès proporcionar a aquest titular un extracte integrat de totes les seves posicions com a conseqüència de restriccions legals derivades de la normativa de protecció de dades.

Per aplicar els requisits d'agregació que descriu aquest apartat, a cada titular d'un compte financer conjunt se li ha d'atribuir el saldo o valor íntegre del compte financer conjunt.

Els comptes que tinguin un saldo negatiu s'han de computar amb saldo zero.

3. Norma especial d'agregació aplicable als gestors personals. Per determinar el saldo o valor agregat dels comptes financers que posseeix una persona a fi de determinar si un compte financer és un compte de valor superior, la institució financera també ha d'agregar els comptes respecte dels quals un gestor personal conegui, o pugui arribar a conèixer, que directament o indirectament són propietat de la persona en qüestió, estan sota el seu control o han estat creats per aquesta (excepte si la persona en qüestió intervé en qualitat de fiduciari).

4. Inclusió de l'equivalent en altres monedes en tots els imports. S'entén que tots els imports inclouen els imports equivalents en altres monedes, segons el tipus de canvi publicat corresponent al dia en què s'efectuï la conversió.

Secció VIII. Definicions de termes

Els termes següents tenen el significat que s'indica tot seguit:

A. Institució financera obligada a comunicar informació.

1. Per «institució financera obligada a comunicar informació» s'entén tota institució financera que no sigui una institució financera no obligada a comunicar informació, sempre que:

- i) Sigui una institució financera resident a Espanya, a exclusió de les sucursals de la institució financera esmentada que estiguin ubicades fora d'Espanya, o
- ii) Sigui una sucursal d'una institució financera no resident a Espanya, quan la sucursal esmentada estigui ubicada a Espanya.

2. Per «institució financera d'una jurisdicció participant» s'entén: i) tota institució financera resident en una jurisdicció participant, a exclusió de les sucursals de la institució financera esmentada que estan ubicades fora de la jurisdicció participant en qüestió, i ii) tota sucursal d'una institució financera no resident en una jurisdicció participant, si la sucursal està ubicada en la jurisdicció participant en qüestió.

3. Per «institució financera» s'entén una institució de custòdia, una institució de dipòsit, una entitat d'inversió o una companyia d'assegurança específica.

4. Per «institució de custòdia» s'entén tota entitat que posseeix actius financers a compte de tercers com a part important de la seva activitat econòmica. Una entitat posseeix actius financers a compte de tercers com a part important de la seva activitat econòmica quan la renda bruta de l'entitat atribuïble a la tinença dels actius financers i als serveis financers connexos és igual o superior al 20 per cent de la renda bruta obtinguda per l'entitat durant el més curt dels períodes següents:

- i) El període de tres anys conclòs el 31 de desembre (o l'últim dia d'un exercici comptable que no es correspongui amb l'any natural) anterior a l'any en què s'efectua la determinació, o
- ii) El temps d'existència de l'entitat.

S'inclouen en aquesta categoria, en particular, les empreses de serveis d'inversió que duguin a terme l'activitat esmentada.

5. Per «institució de dipòsit» s'entén tota entitat que accepta dipòsits en el curs ordinari de la seva activitat bancària o similar. S'inclouen en aquesta categoria, en particular, les entitats de crèdit i les entitats que emetin mitjans de pagament que puguin ser carregats amb anterioritat al seu ús.

6. Per «entitat d'inversió» s'entén tota entitat:

a) L'activitat econòmica principal de la qual consisteix en la realització d'una o diverses de les activitats o operacions següents en nom o a favor d'un client:

i) Operacions amb instruments del mercat monetari (xecs, lletres, certificats de dipòsit, derivats, etc.); canvi de divises, instruments dels mercats canviari i monetari i instruments basats en índexs; valors negociables, o negociació de futurs de primeres matèries.

ii) Gestió d'inversions col·lectives i individuals, o

iii) Altres formes d'inversió, administració o gestió d'actius financers o diners en nom de tercers, o bé

b) La renda bruta de la qual és atribuïble principalment a la inversió, reinversió o negociació en actius financers, si l'entitat és gestionada per una altra entitat que és al seu torn una institució de dipòsit, una institució de custòdia, una companyia d'assegurances específica o una entitat d'inversió descrita a l'apartat A.6.a).

Es considera que una entitat té per activitat econòmica principal la realització d'una o diverses de les activitats descrites en l'apartat A.6.a), o que la seva renda bruta és atribuïble principalment a la inversió, reinversió o negociació en actius financers als efectes de l'apartat A.6.b), si la renda bruta de l'entitat atribuïble a les activitats en qüestió és igual o superior al 50 per cent de la renda bruta obtinguda per l'entitat durant el més curt dels períodes següents: i) el període de tres anys conclòs el 31 de desembre anterior a l'any en què s'efectua la determinació; o ii) el temps d'existència de l'entitat.

S'inclouen en aquesta categoria, en particular, les institucions d'inversió col·lectiva, a excepció de les immobiliàries a les quals sigui aplicable la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, i les entitats de capital de risc.

No s'inclouen en aquesta categoria, en particular, el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit ni el fons de garantia d'inversions.

L'expressió «entitat d'inversió» no inclou les entitats que són ENF actives per complir qualsevol dels criteris que indica l'apartat D.8, lletres d) a g).

Aquest apartat s'ha d'interpretar de manera coherent amb la definició d'«institució financera» expressada en termes similars a les recomanacions del Grup d'Acció Financera Internacional.

7. Per «actius financers» s'entén els valors mobiliaris (per exemple, les participacions en el capital de societats, les participacions en el capital o en els beneficis de societats de persones que tenen nombrosos socis o cotitzen en mercats de valors reconeguts; els pagarés, bons i obligacions i altres títols de deute), les participacions en societats de persones, les primeres matèries, les permutes financeres (per exemple, les permutes financeres de tipus d'interès, les permutes financeres de divises, les *permutes financeres* de base, els acords sobre tipus d'interès màxims o mínims, les permutes financeres de primeres matèries, les permutes financeres lligades a accions, les permutes financeres d'índexs d'accions i els acords similars), els contractes d'assegurança o els contractes d'annualitats, o qualsevol instrument (amb inclusió de les opcions i els contractes de futurs o a termini) lligat a un valor mobiliari, una participació en una societat de persona, un producte bàsic, una permuta financera, un contracte d'assegurança o un contracte d'annualitats. L'expressió «actius financers» no inclou l'interès directe, no lligat a un deute, en béns immobiliaris.

8. Per «companyia d'assegurances específica» s'entén tota entitat que sigui una companyia d'assegurances (o la societat de control d'una companyia d'assegurances) que ofereix un contracte d'assegurança amb valor en efectiu o un contracte d'annualitats, o que està obligada a efectuar pagaments en relació amb aquestes.

S'inclouen en aquesta categoria, en particular, les entitats asseguradores autoritzades a operar en el ram de vida, que duguin a terme l'activitat que assenyala el paràgraf anterior.

B. Institució financera no obligada a comunicar informació.

1. Per «institució financera no obligada a comunicar informació» s'entén tota institució financera que és:

a) Una entitat estatal, una organització internacional o un banc central, excepte en relació amb un pagament derivat d'una obligació fruit d'una activitat financera comercial del tipus de les efectuades per una companyia d'assegurances específica, una institució de custòdia o una institució de dipòsit.

b) Un fons de pensions de participació àmplia, un fons de pensions de participació restringida, un fons de pensions d'una entitat estatal, d'una organització internacional o d'un banc central, o un emissor autoritzat de targetes de crèdit.

c) Un instrument d'inversió col·lectiva exempt.

d) L'entitat que descriu l'apartat B.1.e) de la secció VIII de l'annex I de la Directiva 2011/16/UE modificada per la Directiva 2014/107/UE del Consell, de 9 de desembre de 2014, pel que fa a l'obligatorietat de l'intercanvi automàtic d'informació en l'àmbit de la fiscalitat, sempre que es compleixin les condicions que s'hi estableixen.

Mitjançant una ordre del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques es poden determinar altres institucions financeres no obligades a comunicar informació que compleixin els requisits que preveu l'apartat B.1.c) de la secció VIII de l'annex I de la Directiva 2011/16/UE, modificada per la Directiva 2014/107/UE del Consell, de 9 de desembre de 2014, pel que fa a l'obligatorietat de l'intercanvi automàtic d'informació en l'àmbit de la fiscalitat.

2. Per «entitat estatal» s'entén l'administració d'un país o jurisdicció, les seves subdivisions polítiques (inclosos els estats federats, províncies, comtats o municipis), o qualsevol organisme o agència institucional que pertanyi en la seva totalitat a aquell o a qualsevol dels ens esmentats (cadascun dels quals constitueix una «entitat estatal»). Estan incloses en aquesta categoria les parts integrants, entitats controlades i subdivisions polítiques d'un país o jurisdicció.

S'entén:

a) Per part «integrant» d'un país o jurisdicció, qualsevol persona, organització, agència, departament, fons, organisme o altre òrgan, sigui quina sigui la seva denominació, que sigui una autoritat estatal d'aquell. Els ingressos nets de l'autoritat estatal s'han d'abonar al compte d'aquesta o en uns altres comptes del país o jurisdicció, sense que cap part pugui revertir en benefici d'un particular. No es consideren part integrant les persones físiques que són monarques, funcionaris o administradors quan actuen a títol personal o privat.

b) Per «entitat controlada», una entitat que és formalment diferent del país o jurisdicció o que constitueix en algun altre sentit una entitat jurídica a part, sempre que:

i) L'entitat estigui controlada o sigui propietat, en la seva totalitat, d'una o diverses entitats estatals, directament o a través d'una o diverses entitats controlades.

ii) Els ingressos nets de l'entitat s'abonin al compte d'aquesta o als comptes d'una o diverses entitats estatals, sense que cap part d'aquests ingressos pugui revertir en benefici d'un particular, i

iii) Els actius de l'entitat s'atribueixin en el moment de la seva dissolució a una o diverses entitats estatals.

No es considera que els ingressos reverteixen en benefici de particulars si aquests són els beneficiaris d'un programa públic, i les activitats del programa es porten a terme per a la població en general i el benestar comú, o bé tenen relació amb la gestió d'alguna instància de l'Administració. No obstant això, es considera que els ingressos reverteixen en benefici de particulars si són fruit de la utilització d'una entitat estatal per a la realització d'una activitat comercial, com ara una activitat bancària comercial, que ofereixi serveis financers a particulars.

S'inclouen en aquesta categoria, en particular, l'Administració General de l'Estat, les administracions de les comunitats autònomes, les entitats que integren l'Administració local, les entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia vinculades o dependents de qualsevol de les administracions públiques i les entitats controlades per qualsevol de les administracions públiques.

Així mateix, tenen aquesta consideració l'Institut de Crèdit Oficial i les entitats de caràcter anàleg de les comunitats autònomes, el Consorci de Compensació d'Assegurances, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària (FROB).

3. Per «organització internacional» s'entén a aquests efectes qualsevol organització internacional o organisme o agència institucional pertanyent en la seva totalitat a l'organització. Aquesta categoria comprèn totes les organitzacions intergovernamentals, incloses les supranacionals: i) que estan formades principalment per governs; ii) que tenen efectivament un acord de seu o un acord similar en allò essencial amb el Regne d'Espanya o amb un altre país o jurisdicció, i iii) els ingressos de les quals no reverteixen en benefici de particulars.

4. Per «banc central» s'entén una institució que, per llei o normativa estatal, és l'autoritat principal, diferent del govern del país o jurisdicció, emissora d'instruments destinats a circular com a mitjans de pagament. Aquesta institució pot incloure una agència institucional independent del govern del país o jurisdicció, que pot ser o no propietat total o parcial del país o jurisdicció. S'inclou en aquesta categoria, en particular, el Banc d'Espanya.

5. Per «fons de pensions de participació àmplia» s'entén un fons establert amb la finalitat d'oferir prestacions per jubilació, incapacitat o mort, o qualsevol combinació d'aquestes, a beneficiaris que siguin o hagin estat empleats (o persones designades per aquests) d'un o diversos ocupadors com a contrapartida de serveis prestats, a condició que el fons:

- a) No tingui cap beneficiari amb dret a més del 5 per cent dels actius del fons.
- b) Estigui subjecte a la normativa estatal i faciliti informació a l'Administració tributària,
- c) Compleixi almenys un dels requisits següents:
 - i) Que el fons estigui globalment exempt d'impostos sobre els rendiments de la inversió, o que els rendiments esmentats estiguin subjectes a tributació diferida o tributin a un tipus reduït, per la seva condició de pla de jubilació o de pensions.
 - ii) Que el fons obtingui almenys el 50 per cent de les aportacions totals, diferents de les transferències d'actius a partir d'altres plans descrits a l'apartat B, punts 5, 6 i 7, o a partir de comptes de jubilació i pensió descrits a l'apartat C.17.a), dels ocupadors promotors.
 - iii) Que la distribució o el reintegrament de quantitats a partir del fons només estigui autoritzat si es produeixen fets específics relacionats amb la jubilació, la incapacitat o la mort, a excepció de les rendes distribuïdes per a la seva inversió en altres fons de pensions descrits a l'apartat B, punts 5, 6 i 7, o comptes de jubilació i pensió descrits a l'apartat C.17.a), o que la distribució o el reintegrament de quantitats abans d'aquests fets específics doni lloc a penalitzacions, o
 - iv) Que les aportacions dels empleats al fons (a exclusió de certes aportacions compensatòries autoritzades) estiguin limitades en funció dels ingressos percebuts per l'empleat, o bé que no puguin excedir, anualment, un import en euros que correspon a 50.000 dòlars estatunidencs, aplicant les normes d'agregació de comptes i de conversió de moneda que exposa la secció VII apartat C.

S'inclouen en aquesta categoria, en particular, els fons regulats pel text refós de la Llei sobre fons i plans de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, i les entitats definides a l'article 64 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, quan en una mutualitat de previsió social tots els seus mutualistes siguin empleats, els seus socis protectors o promotors siguin les empreses, institucions o empresaris individuals en les quals prestin els seus serveis i les prestacions que s'atorguin siguin únicament conseqüència d'acords de previsió entre aquestes i aquells, així com qualsevol altra entitat comparable regulada en l'àmbit de les comunitats autònomes.

6. Per «fons de pensions de participació restringida» s'entén un fons establert amb la finalitat d'oferir prestacions per jubilació, incapacitat o mort a beneficiaris que siguin o hagin estat empleats (o persones designades per aquests) d'un o diversos ocupadors com a contrapartida de serveis prestats, a condició que:

- a) El fons tingui menys de 50 partícips.
- b) Els promotors del fons siguin un o diversos ocupadors que no siguin entitats d'inversió ni ENF passives.
- c) Les aportacions al fons d'empleats i ocupadors, a exclusió de les transferències d'actius a partir dels comptes de jubilació i pensió descrits a l'apartat C.17.a), estiguin limitades en funció dels ingressos percebuts per l'empleat i la remuneració abonada a l'empleat, respectivament.

d) Els partícips que no siguin residents al país o jurisdicció en què estigui establert el fons no tinguin dret a més del 20 per cent dels actius del fons, i

e) El fons estigui subjecte a la normativa estatal i faciliti informació a l'Administració tributària.

7. Per «fons de pensions d'una entitat estatal, una organització internacional o un banc central» s'entén un fons establert per una entitat estatal, una organització internacional o un banc central amb la finalitat d'oferir prestacions per jubilació, incapacitat o mort als seus beneficiaris o partícips que siguin o hagin estat empleats (o persones designades per aquests), o que no siguin ni hagin estat empleats, si les prestacions ofertes a aquests beneficiaris o partícips són la contrapartida de serveis personals prestats a l'entitat estatal, l'organització internacional o el banc central.

8. Per «emissor autoritzat de targetes de crèdit» s'entén una institució financera que compleix els requisits següents:

a) La institució financera té condició d'institució financera únicament perquè és un emissor de targetes de crèdit que accepta dipòsits només quan un client fa un pagament que excedeix el saldo degut per operacions amb la targeta i l'excedent no és reembossat immediatament al client, i

b) La institució financera aplica, a partir de l'1 de gener de 2016 o des d'abans d'aquesta data, mesures i procediments destinats a impedir que un client faci sobrepagaments que excedeixin un import en euros corresponent a 50.000 dòlars estatunidencs o bé a garantir que qualsevol sobrepagament d'un client que excedeixi l'import esmentat li sigui reembossat en un termini de 60 dies, aplicant en cada cas les normes d'agregació de comptes i de conversió de moneda que exposa la secció VII, apartat C. A aquest efecte, el sobrepagament efectuat pel client no es refereix a saldos creditors que incloquin càrrecs controvertits, però sí inclou els saldos creditors derivats de la devolució de mercaderies.

9. Per «instrument d'inversió col·lectiva exempt» s'entén una entitat d'inversió regulada com a instrument d'inversió col·lectiva, sempre que la titularitat de tots els interessos en l'instrument d'inversió col·lectiva correspongui a les entitats següents o s'exerceixi a través seu: i) una societat de capital el capital social de la qual es negociï regularment en un o diversos mercats de valors reconeguts; ii) una societat de capital que sigui una entitat vinculada d'una societat de capital descrita a l'incís i); iii) una entitat estatal; iv) una organització internacional; v) un banc central, o vi) una institució financera, a excepció de les descrites a la secció VIII, apartat D.7 ii).

C. Compte financer.

1. Per «compte financer» s'entén un compte obert en una institució financera, compresos els comptes de dipòsit, els comptes de custòdia i:

a) En el cas d'una entitat d'inversió, qualsevol participació en capital o en deute en la institució financera. No obstant això, el terme «compte financer» no inclou cap participació en capital o deute en una entitat que sigui una entitat d'inversió exclusivament per: i) assessorar un client i actuar en nom seu, o ii) gestionar carteres per a un client, i actuar en nom seu, per a fins d'inversió, gestió o administració d'actius financers dipositats en nom del client en una institució financera diferent de l'entitat considerada.

b) En el cas de les institucions financeres no descrites a l'apartat C.1.a), qualsevol participació en capital o deute en la institució financera, si el tipus de participació en qüestió es va determinar per tal d'eludir la comunicació d'informació de conformitat amb l'article 5, i

c) Els contractes d'assegurança amb valor en efectiu i els contractes d'annualitats oferts per una institució financera, o que aquesta mantingui, diferents de les rendes vitalícies, immediates, intransferibles i no lligades a inversió, emeses a una persona física,

que monetitzen una pensió o una prestació per incapacitat vinculades a un compte que sigui un compte exclòs.

El terme «compte financer» no inclou els comptes que siguin comptes exclosos.

2. Per «compte de dipòsit» s'entén qualsevol compte comercial, compte corrent, compte d'estalvi o compte a termini, o un altre compte identificat mitjançant un certificat de dipòsit, d'estalvi, d'inversió o de deute, o un instrument similar, obert en una institució financera en el curs ordinari de la seva activitat bancària o similar. Els comptes de dipòsit comprenen també les quantitats que tingui una companyia d'assegurances d'acord amb un contracte d'inversió garantida o un acord similar per al pagament o anotació en compte dels interessos corresponents.

3. Per «compte de custòdia» s'entén un compte, diferent d'un contracte d'assegurances o un contracte d'anualitats, en què es diposita un o diversos actius financers en benefici d'un tercer.

4. Per «participació en el capital» s'entén, en el cas de les societats de persones que siguin institucions financeres, tant una participació en el capital com en els beneficis de la societat de persones. En el cas de l'entitat a què es refereix l'apartat B.1.d) de la secció VIII de l'annex I del present Reial decret amb naturalesa d'institució financera, es considera que té una participació en el capital qualsevol persona a la qual es consideri fideïcomitent, o beneficiari de la totalitat o d'una part de l'entitat esmentada, o qualsevol altra persona física que exerceixi el control efectiu final sobre l'entitat esmentada, fins i tot a través d'una cadena de control o propietat. Les persones tenen la consideració de beneficiàries de l'entitat esmentada si tenen dret a percebre, directament o indirectament (per exemple, a través d'un agent designat), una distribució obligatòria, o poden percebre, directament o indirectament, una distribució discrecional amb càrrec a l'entitat esmentada.

5. Per «contracte d'assegurança» s'entén un contracte, diferent dels contractes d'anualitats, segons el qual l'emissor acorda pagar un import en cas que es materialitzi una contingència especificada que comporti una mort, malaltia, accident, responsabilitat o risc patrimonial.

6. Per «contracte d'anualitats» s'entén un contracte en virtut del qual l'emissor acorda efectuar pagaments durant un període determinat totalment o parcialment per referència a l'expectativa de vida d'una o diverses persones físiques. S'inclouen en aquest terme, en particular, les rendes temporals o vitalícies ofertes per les entitats asseguradores autoritzades per operar en el ram de vida.

A l'efecte de calcular el saldo o valor del compte financer, la institució financera obligada a comunicar informació pot utilitzar, si s'escau, el valor de capitalització al qual es refereix l'Ordre EHA/3481/2008, d'1 de desembre, per la qual s'aprova el model 189 de declaració informativa anual sobre valors, assegurances i rendes.

7. Per «contracte d'assegurança amb valor en efectiu» s'entén un contracte d'assegurança (diferent d'un contracte de reassegurança entre dues companyies asseguradores) que té un valor en efectiu.

8. Per «valor en efectiu» s'entén la més alta de les quantitats següents: i) l'import que tingui dret a percebre el prenedor de l'assegurança com a conseqüència del rescat o la resolució del contracte (determinat sense computar la possible reducció en concepte de penalització per rescat o préstec sobre la pòlissa), i ii) l'import que el prenedor de l'assegurança pugui prendre en préstec en virtut del contracte o en relació amb aquest.

L'expressió «valor en efectiu» no comprèn els imports pagadors per raó d'un contracte d'assegurança:

- a) Exclusivament amb motiu de la mort d'una persona física assegurada en un contracte d'assegurança de vida.
- b) En concepte de prestació per danys personals o malaltia o una altra prestació indemnitzatòria per pèrdua econòmica derivada de la materialització del risc assegurat.
- c) En concepte de devolució d'una prima pagada anteriorment (menys el cost de les despeses d'assegurança, independentment del fet que s'hagin aplicat o no) per un contracte d'assegurança (diferent d'un contracte d'anualitats o d'assegurança de vida lligat

a una inversió) a causa de la cancel·lació o resolució del contracte, a una minva d'exposició al risc durant la vigència del contracte, o a un nou càlcul de la prima per rectificació de la notificació o error similar.

d) En concepte de dividends del prenedor de la pòlissa, diferents dels dividends a la terminació del contracte, sempre que els dividends tinguin relació amb un contracte d'assegurança en què les úniques prestacions pagadores siguin les descrites a l'apartat C.8.b), o

e) En concepte de devolució de prima anticipada o dipòsit de prima per un contracte d'assegurança en què la prima és pagadora amb una periodicitat mínima anual, si l'import de la prima anticipada o el dipòsit de prima no excedeix la prima anual següent que s'hagi d'abonar d'acord amb el contracte.

A l'efecte de calcular el saldo o valor del compte financer, la institució financera obligada a comunicar informació pot utilitzar, si s'escau, el valor de rescat a què es refereix l'Ordre EHA/3481/2008, d'1 de desembre, per la qual s'aprova el model 189 de declaració informativa anual sobre valors, assegurances i rendes.

9. Per «compte preexistent» s'entén:

a) Un compte financer que es mantingui obert a 31 de desembre de 2015 en una institució financera obligada a comunicar informació.

b) Qualsevol compte financer d'un titular, sigui aquest persona física o entitat, independentment de la data d'obertura del compte, si:

i) El titular també té, a la institució financera obligada a comunicar informació en una entitat vinculada a aquesta a Espanya, un compte financer que és un compte preexistent d'acord amb l'apartat C.9.a).

ii) La institució financera obligada a comunicar informació i, si escau, l'entitat vinculada a aquesta a Espanya, tracta els dos comptes financers abans esmentats, i qualssevol altres comptes financers del titular que tinguin la consideració de comptes preexistents d'acord amb la present lletra b), com un sol compte financer a l'efecte del compliment dels estàndards de coneixement que estableix la secció VII, apartat A, i de la determinació del saldo o valor de qualsevol dels comptes financers quan aplica els líndars fixats per als comptes.

iii) Pel que fa als comptes financers subjectes als procediments establerts a la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, i la seva normativa de desplegament, la institució financera obligada a comunicar informació està autoritzada a complir els procediments esmentats per al compte financer basant-se en els resultats de l'aplicació d'aquests procediments al compte preexistent descrit a l'apartat C.9.a), i

iv) L'obertura del compte financer no requereix que el titular presenti informació nova, addicional o modificada sobre el compte diferent del que estableix aquest annex.

10. Per «compte nou» s'entén un compte financer obert en una institució financera obligada a comunicar informació a partir de l'1 de gener de 2016, llevat que sigui tractat com a compte preexistent de conformitat amb l'apartat C.9.b).

11. Per «compte preexistent de persona física» s'entén un compte preexistent el titular o titulars del qual són una o diverses persones físiques.

12. Per «compte nou de persona física» s'entén un compte nou el titular o titulars del qual són una o diverses persones físiques.

13. Per «compte preexistent d'entitat» s'entén un compte preexistent el titular o titulars del qual són una o diverses entitats.

14. Per «compte de valor inferior» s'entén un compte preexistent de persona física amb un saldo o valor agregat a 31 de desembre de 2015 que no excedeix un import en euros que correspon a 1.000.000 de dòlars estatunidencs.

15. Per «compte de valor superior» s'entén un compte preexistent de persona física amb un saldo o valor agregat a 31 de desembre de 2015 o de qualsevol any posterior que excedeix un import en euros que correspon a 1.000.000 de dòlars estatunidencs.

16. Per «compte nou d'entitat» s'entén un compte nou el titular o titulars del qual són una o diverses entitats.

17. Per «compte exclòs» s'entén qualsevol dels comptes següents:

a) Un compte de jubilació o pensió que compleix els requisits següents:

i) El compte està subjecte a la legislació aplicable als comptes personals de jubilació o forma part d'un pla de jubilació o de pensions registrat o regulat que ofereix prestacions de jubilació o pensió (incloses prestacions per incapacitat o mort).

ii) El compte gaudeix d'una fiscalitat favorable (és a dir, els ingressos en el compte, que, si no, haurien de tributar, són deduïbles o estan exclosos de la renda bruta del titular o tributen a un tipus reduït, o els rendiments de la inversió que produeix el compte estan subjectes a tributació diferida o tributen a un tipus reduït).

iii) S'ha de comunicar informació sobre el compte a l'Administració tributària.

iv) Els reintegraments del compte estan supeditats al fet que s'arribi a una edat de jubilació especificada, a una incapacitat o a la mort, o estan subjectes a penalització si es realitzen abans que es materialitzin aquests fets, i

v) O bé i) les aportacions anuals no poden excedir un import en euros que correspon a 50.000 dòlars estatunidencs, o bé ii) l'aportació màxima al compte al llarg de tota la vida no pot excedir un import en euros que correspon a 1.000.000 de dòlars estatunidencs, i en cada cas s'apliquen les normes d'agregació de comptes i de conversió de moneda que estableix la secció VII, apartat C.

Un compte financer que, a part d'això, compleixi el requisit establert a l'apartat C.17.a).v) no deixa de complir el requisit esmentat pel mer fet de poder rebre actius o fons transferits d'un o diversos comptes financers que compleixin el que disposa l'apartat C.17, lletres a) o b), o transferits d'un o diversos fons de pensions que compleixin els requisits de l'apartat B.5, B.6 o B.7.

S'entenen inclosos en aquest concepte, en particular, els comptes representatius de les aportacions i contribucions als sistemes de previsió social a què fan referència els articles 51 i 53 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les Lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

b) Un compte que compleix els requisits següents:

i) El compte està subjecte a la legislació aplicable als instruments d'inversió per a fins diferents de la jubilació i es negocia regularment en un mercat de valors reconegut, o el compte està subjecte a la legislació aplicable als instruments d'estalvi per a fins diferents de la jubilació.

ii) El compte gaudeix d'una fiscalitat favorable (és a dir, els ingressos en el compte, que, si no, haurien de tributar, són deduïbles o estan exclosos de la renda bruta del titular o tributen a un tipus reduït, o els rendiments de la inversió que produeix el compte estan subjectes a una tributació diferida o tributen a un tipus reduït).

iii) Els reintegraments del compte estan supeditats al compliment de criteris específics relacionats amb la finalitat del compte d'inversió o estalvi (per exemple, l'oferta de prestacions educatives o mèdiques), o estan subjectes a penalització si es realitzen abans que es compleixin aquests criteris, i

iv) Les aportacions anuals no poden excedir un import en euros que correspon a 50.000 dòlars estatunidencs, i a aquests efectes s'apliquen les normes d'agregació de comptes i de conversió de moneda que exposa la secció VII, apartat C.

Un compte financer que, a part d'això, compleixi el requisit establert a l'apartat C.17.b). iv) no deixa de complir el requisit esmentat pel mer fet de poder rebre actius o fons transferits d'un o diversos comptes financers que compleixin el que disposa l'apartat C.17, lletres a) o b), o transferits d'un o diversos fons de pensions que compleixin els requisits de l'apartat B.5, B.6 ó B.7.

S'entenen inclosos en aquest concepte, en particular, els plans individuals d'estalvi sistemàtic descrits a la disposició addicional tercera de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les Lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, i els plans d'estalvi a llarg termini descrits a la disposició addicional vint-i-sisena de la Llei esmentada.

c) Un contracte d'assegurança de vida el període de cobertura del qual finalitza abans que l'assegurat compleixi 90 anys, sempre que el contracte compleixi els requisits següents:

i) Que les primes periòdiques, que no són decreixents amb el temps, siguin pagadores amb una periodicitat anual com a mínim durant el període de vigència del contracte o bé fins que l'assegurat compleixi 90 anys si aquest segon període és més curt.

ii) Que el contracte no tingui un valor al qual pugui accedir cap persona (mitjançant reintegrament, préstec o un altre mitjà) sense resolució del contracte.

iii) Que l'import pagador amb motiu de la cancel·lació o resolució del contracte (exclosa la prestació per mort) no pugui excedir l'import agregat de les primes abonades de conformitat amb el contracte, menys la suma de les despeses per mort, malaltia, accident o altres motius (independentment del fet que s'hagin aplicat o no) pel període o períodes de vigència del contracte i tots els imports abonats amb anterioritat a la cancel·lació o resolució del contracte, i

iv) Que el cessionari del contracte no el mantingui per raó del seu valor.

d) Un compte la titularitat exclusiva del qual correspon a un cabal relicte, si la documentació del compte inclou una còpia del testament o certificat de defunció del causant.

e) Un compte establert en connexió amb qualsevol dels fets següents:

i) Una sentència o manament judicial.

ii) Una venda, intercanvi o arrendament de béns immobles o mobles, sempre que el compte compleixi els següents requisits:

– Que els fons del compte procedeixin exclusivament del dipòsit d'un pagament a compte, com a garantia d'execució, de quantia suficient per garantir una obligació directament relacionada amb l'operació, o d'un pagament similar, o procedeixin d'un actiu financer dipositat en el compte en connexió amb la venda, intercanvi o arrendament dels béns.

– Que el compte s'hagi obert i s'utilitzi exclusivament com a garantia d'execució de l'obligació del comprador de pagar el preu de la compra dels béns, de l'obligació del venedor de pagar qualsevol passiu contingent, o de l'obligació de l'arrendador o de l'arrendatari de pagar qualsevol dany dels béns arrendats, de conformitat amb el contracte d'arrendament.

– Que els actius del compte, incloses les rendes que genera, s'hagin de pagar o distribuir d'una altra manera en benefici del comprador, el venedor, l'arrendador o l'arrendatari (si escau, en compliment de l'obligació d'aquesta persona) en el moment de la venda, intercanvi o cessió dels béns o de la terminació de l'arrendament.

– Que el compte no sigui un compte de marge o similar obert en connexió amb la venda o intercanvi d'un actiu financer, i

– Que el compte no estigui associat amb un compte dels que descriu l'apartat C.17.f).

iii) L'obligació assumida per una institució financera que gestiona un préstec garantit per béns immobles d'aportar una porció d'un pagament per destinar-la exclusivament a facilitar el pagament ulterior d'impostos o assegurances relacionats amb els béns immobles.

iv) L'obligació assumida per una institució financera de facilitar exclusivament el pagament ulterior d'impostos.

- f) Un compte de dipòsit que compleix els requisits següents:
- i) El compte existeix exclusivament perquè un client fa un pagament que excedeix el saldo degut per operacions amb una targeta de crèdit o altres línies de crèdit renovables i l'excedent no és reembossat immediatament al client, i
 - ii) La institució financera aplica, a partir de l'1 de gener de 2016 o des d'abans d'aquesta data, mesures i procediments destinats a impedir que un client faci sobrepagaments que excedeixin un import en euros corresponent a 50.000 dòlars estatunidencs o bé a garantir que qualsevol sobrepagament d'un client que excedeixi l'import esmentat li sigui reembossat en un termini de 60 dies, i en tots dos casos s'apliquen les normes de conversió de moneda exposades a la secció VII, apartat C. A aquest efecte, el sobrepagament efectuat pel client no es refereix a saldos creditors que incloguin càrrecs controvertits, però sí inclou els saldos creditors derivats de la devolució de mercaderies.
- g) Els comptes següents:
1. Les assegurances col·lectives que instrumenten compromisos per pensions en aplicació de la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació de plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, sempre que les aportacions es determinin mitjançant un conveni col·lectiu entre l'empresa i els representants sindicals, o per llei.
 2. Un compte representatiu de les aportacions a patrimonis protegits de les persones amb discapacitat a què fa referència l'article 54 i la disposició addicional divuitena de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les Lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.
 3. Un compte preexistent (a excepció d'un contracte d'annualitats) amb un saldo anual inferior a un import en euros corresponent a 1.000 dòlars estatunidencs que tingui la consideració de compte inactiu.

Mitjançant una ordre del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques es poden determinar altres comptes exclosos que compleixin els requisits previstos a l'apartat C.17.g) de la secció VIII de l'annex I de la Directiva 2011/16/UE modificada per la Directiva 2014/107/UE del Consell, de 9 de desembre de 2014, pel que fa a l'obligatorietat de l'intercanvi automàtic d'informació en l'àmbit de la fiscalitat.

D. Compte subjecte a comunicació d'informació.

1. Per «compte subjecte a comunicació d'informació» s'entén un compte financer obert en una institució financera obligada a comunicar informació, i la titularitat del qual correspongui a una o diverses persones subjectes a comunicació d'informació, o a una ENF passiva en què una o diverses de les persones que exerceixen el control són persones subjectes a comunicació d'informació, a condició que hagi estat determinada com a tal en aplicació dels procediments de diligència deguda que descriuen les seccions II a VII.
 2. Per «persona subjecta a comunicació d'informació» s'entén una persona resident fiscal en un altre país o jurisdicció a què es refereix l'article 4 d'aquest Reial decret diferent de: i) una societat de capital el capital social de la qual es negociï regularment en un o diversos mercats de valors reconeguts; ii) una societat de capital que sigui una entitat vinculada d'una societat de capital descrita a l'incís i); iii) una entitat estatal; iv) una organització internacional; v) un banc central, o vi) una institució financera.
 3. Per «persona resident fiscal en un altre país o jurisdicció» s'entén una persona física o entitat que resideix en aquest país o jurisdicció de conformitat amb la seva legislació tributària, o el cabal relicte d'un causant resident en aquest país o jurisdicció.
- A aquests efectes, una entitat, ja sigui una societat de persones, una societat de persones de responsabilitat limitada o un instrument jurídic similar, que no tingui residència fiscal ha de ser tractada com a resident al país o jurisdicció en el qual estigui situat el seu lloc d'administració efectiva.

4. Per «jurisdicció participant» s'entén:
 - a) Un altre Estat membre de la Unió Europea, qualsevol territori al qual sigui aplicable la Directiva 2011/16/UE modificada per la Directiva 2014/107/UE del Consell, de 9 de desembre de 2014, pel que fa a l'obligatorietat de l'intercanvi automàtic d'informació en l'àmbit de la fiscalitat, o qualsevol altre país o jurisdicció amb el qual la Unió Europea hagi subscrit un acord en virtut del qual el país o jurisdicció hagi de facilitar la informació especificada a l'article 5.
 - b) Un altre país o jurisdicció respecte del qual hagi tingut efectes l'Acord multilateral entre autoritats competents sobre intercanvi automàtic d'informació de comptes financers.
 - c) Qualsevol altre país o jurisdicció amb el qual Espanya hagi subscrit un acord en virtut del qual el país o jurisdicció hagi de facilitar la informació especificada a l'article 5 de conformitat amb el que disposa aquest Reial decret.
5. Per «persones que exerceixen el control» s'entén les persones físiques que controlen una entitat, i aquest terme s'ha d'interpretar d'acord amb el que disposen l'article 4 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, i els articles 8 i 9.5 del Reial decret 304/2014, de 5 de maig, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.
6. L'abreviatura «ENF» designa qualsevol entitat que no és una institució financera.
7. Per «ENF passiva» s'entén:
 - i) Una ENF que no és una ENF activa, o
 - ii) Una entitat d'inversió descrita a l'apartat A.6.b) que no és una institució financera d'una jurisdicció participant.
8. Per «ENF activa» s'entén qualsevol ENF que compleix algun dels criteris següents:
 - a) Menys del 50 per cent de la renda bruta obtinguda per l'ENF durant l'any natural precedent és renda passiva, i menys del 50 per cent dels actius posseïts per l'ENF durant l'any natural precedent són actius que generen renda passiva o la tinença dels quals té per objecte la generació de renda passiva.
 - b) El capital social de l'ENF es negocia regularment en un mercat de valors reconegut, o bé l'ENF és una entitat vinculada a una entitat el capital de la qual es negocia regularment en un mercat de valors reconegut.
 - c) L'ENF és una entitat estatal, una organització internacional o un banc central o una entitat pertanyent en la seva totalitat a un o diversos dels anteriors.
 - d) Les activitats de l'ENF consisteixen substancialment en la tinença (total o parcial) de les accions en circulació d'una o diverses filials que exerceixen una activitat econòmica diferent de la d'una institució financera, o en la prestació de serveis a les filials esmentades i en el seu finançament, si bé una entitat no es considera ENF activa si opera (o es presenta) com un fons d'inversió, com en els casos d'un fons d'inversió privat, un fons de capital de risc, un fons de compra amb finançament aliè o com un instrument d'inversió l'objecte del qual sigui adquirir o finançar societats i mantenir després una participació en el seu actiu fix amb fins d'inversió.
 - e) L'ENF no té encara activitat econòmica ni l'ha tingut anteriorment, però inverteix capital en actius amb la intenció de portar a terme una activitat diferent de la d'una institució financera, sempre que l'ENF no es pugui acollir a aquesta excepció una vegada transcorregut un termini de 24 mesos comptats a partir de la seva constitució inicial.
 - f) L'ENF no ha estat una institució financera en els últims cinc anys i està en procés de liquidació dels seus actius o de reorganització amb vista a continuar o reiniciar una activitat diferent de la d'institució financera.
 - g) L'activitat principal de l'ENF consisteix en el finançament i la cobertura de les operacions efectuades amb entitats vinculades que no siguin institucions financeres, o en nom d'aquestes entitats, i l'ENF no presta serveis de finançament o cobertura a cap entitat que no sigui una entitat vinculada, sempre que l'activitat econòmica principal de qualsevol

grup d'entitats vinculades d'aquestes característiques sigui diferent de la d'una institució financera, o

h) L'ENF compleix tots els requisits següents:

i) Està establerta i opera en el seu país o jurisdicció de residència fiscal exclusivament amb fins religiosos, benèfics, científics, artístics, culturals, esportius o educatius; o està establerta i opera en el seu país o jurisdicció de residència fiscal com a organització professional, associació de promoció d'interessos comercials, cambra de comerç, organització sindical, organització agrícola o hortícola, associació cívica o organització exclusivament dedicada a la promoció del benestar social.

ii) Està exempta de l'impost sobre la renda al seu país o jurisdicció de residència.

iii) No té accionistes o socis que siguin beneficiaris efectius o propietaris de la seva renda o dels seus actius.

iv) La legislació aplicable del país o jurisdicció de residència fiscal de l'ENF o els seus documents de constitució impedeixen la distribució de rendes o actius de l'ENF a particulars o entitats no benèfiques, o la seva utilització en benefici d'aquests, excepte en l'exercici de l'activitat benèfica de l'ENF, o com a pagament d'una contraprestació raonable per serveis rebuts, o com a pagament del que constituïria un preu just de mercat per les propietats adquirides per l'entitat, i

v) La legislació aplicable del país o jurisdicció de residència fiscal de l'ENF, o els seus documents de constitució, exigeixen que, després de la liquidació o dissolució de l'ENF, tots els seus actius es distribueixin a una entitat estatal o una altra organització sense ànim de lucre, o es reverteixin a l'administració del país o jurisdicció de residència fiscal de l'ENF o d'una subdivisió política d'aquest.

E. Disposicions diverses.

1. Per «titular del compte» s'entén la persona registrada o identificada per la institució financera en què està obert el compte com a titular d'un compte financer. Les persones diferents d'una institució financera que siguin titulars d'un compte financer en benefici o a compte d'una altra persona com a representant, dipositari, agent designat, signatari, assessor d'inversions, o com a intermediari, no tenen el tractament de titulars del compte als efectes d'aquest annex, que sí té l'altra persona esmentada. En el cas d'un contracte d'assegurança amb valor en efectiu o d'un contracte d'anualitats, el titular del compte és qualsevol persona amb dret a disposar del valor en efectiu o a modificar el beneficiari del contracte. En cas que cap persona pugui disposar del valor en efectiu ni modificar el beneficiari del contracte, el titular del compte és qualsevol persona designada com a propietària en el contracte i qualsevol persona que adquireixi el dret a la percepció del pagament en virtut dels termes del contracte. Al venciment d'un contracte d'assegurança amb valor en efectiu o d'un contracte d'anualitats, s'ha de considerar titular del compte qualsevol persona que tingui dret a percebre un pagament per raó del contracte.

2. Per «entitat» s'entén una persona jurídica o instrument jurídic, com una societat de capital, una societat de persones, aquella a la qual es refereix l'apartat B.1.d) de la secció VIII de l'annex del present Reial decret o una fundació.

3. Una entitat és una «entitat vinculada» a una altra entitat si: i) una de les dues entitats controla l'altra; ii) ambdues entitats suporten un control comú; o iii) les dues entitats són entitats d'inversió previstes a l'apartat A.6.b), estan sota la mateixa direcció i aquesta direcció compleix les obligacions de diligència deguda aplicables a les entitats d'inversió esmentades. A aquests efectes, el control inclou la participació directa o indirecta en més del 50 per cent del capital d'una entitat i la possessió de més del 50 per cent dels drets de vot en aquesta entitat.

4. Per «NIF» s'entén el número d'identificació fiscal d'un contribuent (o el seu equivalent funcional si no existeix el número d'identificació fiscal).

5. Per «prova documental» s'entén qualsevol de les següents:

a) Un certificat de residència emès per un organisme de l'Estat autoritzat a aquest efecte (per exemple, una administració o òrgan d'aquesta administració, o una entitat local) del país o jurisdicció en què el beneficiari al·lega tenir la seva residència fiscal.

b) Respecte d'una persona física, qualsevol identificació vàlida emesa per un organisme de l'Estat autoritzat a aquest efecte (per exemple, una administració o òrgan d'aquesta administració, o una entitat local) en què consti el nom de la persona i que s'utilitzi habitualment a l'efecte d'identificació.

c) Respecte d'una entitat, qualsevol documentació oficial emesa per un organisme de l'Estat autoritzat a aquest efecte (per exemple, una administració o òrgan d'aquesta administració, o una entitat local) en què consti el nom de l'entitat i el domicili de la seva seu al país o jurisdicció en què l'entitat al·legui tenir la seva residència fiscal o el país o jurisdicció de constitució de l'entitat.

A aquests efectes, el domicili de la seu d'una entitat és, en general, el del lloc en què està situat el seu lloc d'administració efectiva, i no es considera domicili de la seu d'una entitat la direcció de la institució financera en què l'entitat tingui obert un compte, un apartat de correus o una adreça utilitzada exclusivament per rebre correspondència, excepte si aquesta adreça és l'única utilitzada per l'entitat i que figuri com la direcció del domicili social de l'entitat en els documents de constitució d'aquesta. Tampoc es considera domicili de la seu d'una entitat una adreça que es facilita amb la instrucció de retenir tota la correspondència adreçada a aquesta adreça.

d) Qualsevol estat financer auditat, informe creditici d'un tercer, declaració de fallida o informe d'un regulador del mercat de valors.

En relació amb els comptes preexistents d'entitat, les institucions financeres obligades a comunicar informació poden utilitzar com a prova documental qualsevol classificació dels arxius de la institució respecte al titular del compte que s'hagi determinat sobre la base d'un sistema de codificació estàndard en el sector, que hagi estat registrada per la institució d'acord amb les seves pràctiques comercials normals per a l'aplicació dels procediments previstos de conformitat amb la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, i la seva normativa de desplegament (excepte per a fins tributaris), i que hagi estat establerta per aquesta abans de la data utilitzada per classificar el compte financer com a compte preexistent, a condició que la institució financera no conegui o no pugui arribar a conèixer que aquesta classificació és incorrecta o no és fiable.

6. Per «número de compte» s'entén el número d'identificació assignat per la institució financera per distingir-lo d'altres comptes oberts en aquesta institució financera, incloent-hi en el terme esmentat un element funcional equivalent.

Secció IX. Normes addicionals sobre comunicació d'informació i diligència deguda per a la informació sobre comptes financers

1. Canvi de circumstàncies.

Per «canvi de circumstàncies» s'entén, en particular, qualsevol canvi que doni lloc a la inclusió de nova informació rellevant sobre la condició d'una persona o d'informació que no concordi amb la condició assignada a la persona esmentada. Així mateix, es considera canvi de circumstàncies qualsevol inclusió de nova informació o modificació de la informació existent respecte del titular d'un compte, inclosa l'addició d'un nou titular o la substitució o un altre canvi del titular del compte, i qualsevol inclusió de nova informació o modificació de la informació existent respecte dels comptes associats al compte considerat (i s'han d'aplicar les normes d'agregació de comptes descrites a l'apartat C, punts 1, 2 i 3, de la secció VII) si aquesta modificació o inclusió d'informació afecta la condició del titular del compte. Si una institució financera s'ha basat en la prova de domicili descrita a l'apartat B.1 de la secció III d'aquest annex i es produeix un canvi de circumstàncies arran del qual

la institució financera esmentada conegui o pugui arribar a conèixer que la prova documental (o una altra documentació equivalent) original és incorrecta o no és fiable, la institució financera ha d'obtenir, com a molt tard l'últim dia de l'any natural, o 90 dies naturals després de la notificació o descobriment d'aquest canvi de circumstàncies, una declaració i noves proves documentals que li permetin determinar la residència fiscal o residències fiscals del titular del compte. Si la institució no pot obtenir la declaració i les noves proves documentals en aquest termini, ha d'aplicar el procediment de cerca en arxius electrònics descrit a l'apartat B, punts 2 a 6, de la secció III.

2. Residència de les institucions financeres i concepte de sucursal.

La determinació dels conceptes de residència i sucursal s'ha de fer aplicant la normativa sobre residència fiscal i establiments permanents que recullen la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats, i el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març.

En el cas de l'entitat a què es refereix l'apartat B.1.d) de la secció VIII de l'annex del present Reial decret amb naturalesa d'institució financera, independentment de la seva residència fiscal, es considera que està subjecta a les obligacions que estableix aquest Reial decret si un o diversos dels seus fiduciaris són residents a Espanya, excepte si l'entitat esmentada comunica a una altra jurisdicció participant, perquè hi té la seva residència fiscal, tota la informació a què es refereix l'article 5 d'aquest Reial decret respecte dels comptes subjectes a comunicació d'informació de l'entitat esmentada.

Així mateix, són aplicables les regles especials següents respecte a les institucions financeres diferents de l'esmentada al paràgraf anterior:

a) Si no tenen residència fiscal (per exemple, perquè se les considera fiscalment transparents), es considera que estan subjectes a les obligacions que estableix aquest Reial decret i són, per tant, institucions financeres obligades a comunicar informació si:

- Estan constituïdes d'acord amb la legislació espanyola.
- El seu lloc d'administració, inclosa la seva administració efectiva, es troba a Espanya, o
- Estan subjectes a supervisió financera a Espanya.

b) Si són residents a Espanya i en una altra o altres jurisdiccions participants, estan subjectes a les obligacions de comunicació d'informació i diligència deguda del país o jurisdicció en què tinguin oberts el seu compte o comptes financers.

3. Comptes inactius i comptes que no estan documentats.

Es considera que un compte preexistent és un compte inactiu quan: (i) el titular del compte no ha efectuat operacions amb aquest compte o qualsevol altre de la seva titularitat en la institució financera durant els tres anys anteriors; (ii) el titular del compte no ha tingut contacte amb la institució financera per qüestions relacionades amb aquest o qualsevol altre compte de la seva titularitat en la mateixa institució durant els sis anys anteriors; (iii) el compte és tractat com un compte inactiu d'acord amb els procediments operatius habituals de la institució financera, i (iv) com que es tracta d'un contracte d'assegurança amb valor en efectiu, la institució financera no ha contactat amb el titular del compte per qüestions relacionades amb aquest o qualsevol altre compte de la seva titularitat oberts en la institució esmentada durant els sis anys anteriors.

Pel que fa als comptes que no estiguin documentats, la comunicació d'aquests a l'Administració tributària s'ha de fer en els termes que preveu l'ordre corresponent del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.